

Παναγιώτης Κοτρόγιαννος
Panagiotis Kotrogianos

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΔΙΣΤΟΜΟΥ

LIBATION FOR THE TORTURED PEOPLE OF DISTOMO

OPFERGABE AN DIE MÄRTYRER VON DISTOMO

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
POETIC COLLECTION
POETISCHE SAMMLUNG

Δίστομο 2019
Distomo 2019

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΔΙΣΤΟΜΟΥ

Επιμέλεια: Παναγιώτης Κοτρόγιαννος

Μελέτη εντύπου: Γιώργος Περγαντίνας
Εξώφυλλο, σχεδίαση σκίτσων: Γιώργος Περγαντίνας

Δίστομο, Μάρτιος 2019

©Παναγιώτης Κοτρόγιαννος & Εκδόσεις “ΚΑΣΤΑΛΙΑ” 2019

Α' Έκδοση - Φεβρουάριος 2019

Σταδίου 33, Αθήνα, 105 59

Τηλ: 210 3215280-3247945 - Fax: 210 3215281-3315176

E-Mail: info@kastaliaeditions.gr

url: www.kastaliaeditions.gr

ISBN: 978-618-5279-05-9

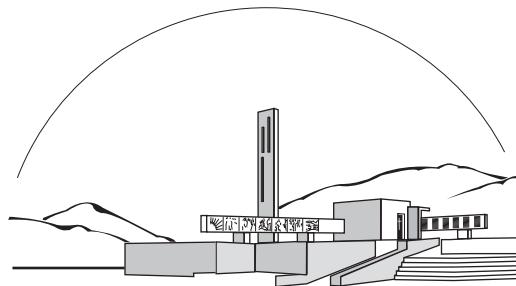
Παναγιώτης Κοτρόγιαννος
Panagiotis Kotrogiannos

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΔΙΣΤΟΜΟΥ

LIBATION FOR THE TORTURED PEOPLE OF DISTOMO

OPFERGABE AN DIE MÄRTYRER VON DISTOMO

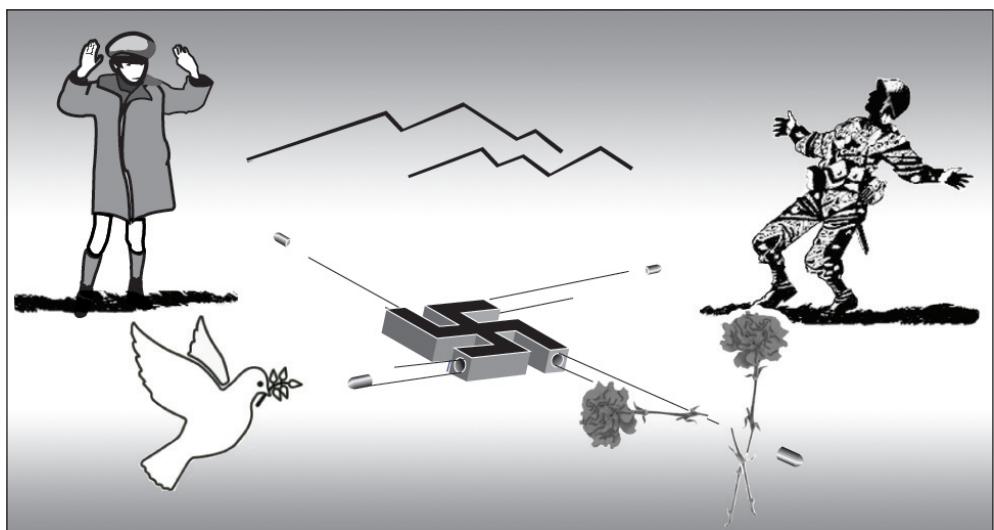
ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ - POETIC COLLECTION - POETISCHE SAMMLUNG

Δίστομο, 2019
Distomo, 2019

Όταν αμαυρώνεις την ψυχή
Λύτρωση αναζητεί...!!!

Παναγιώτης Κοιρόγιαννος

Όταν το μυαλό του ερπετού
αμαυρώνει τις αξίες της ζωής

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΔΙΣΤΟΜΟΥ

Στίχοι: Παναγιώτης Κοτρόγιαννος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Κρατάτε στα χέρια σας ένα βιβλίο που έχει μέσα του ένα μέρος των συναισθημάτων μου. Ένα μέρος αυτών των ερεθισμάτων που μου έδωσαν φωνή, που έγιναν αυτές εδώ οι λέξεις, οι φράσεις οι στίχοι...

Πηγή έμπνευσης ο τόπος μου, τα βάσανά του, η Μεγάλη Σφαγή του 1944 από τους Ναζί... Πηγή έμπνευσης τα πρόσωπα του τόπου μου - θύματα και επιβιώσαντες...

Ένα μεγάλο λοιπόν ευχαριστώ σε όλους αυτούς - θύματα και επιβιώσαντες - που με ενέπνευσαν, που μου έδωσαν την δύναμη και την φωνή να γράψω αυτά που κρατάτε στα χέρια σας - λυτρωτικά για εμένα. Γι' αυτό λοιπόν και το ευχαριστώ.

Από εκεί και πέρα ένα μεγάλο, ειλικρινές, από τα βάθη της ψυχής μου ευχαριστώ στον δημοσιογράφο **Λουκά Δημάκα**, αντιπρόδερο του Πολιτισμικού Συλλόγου και εθελοντή - μέλος της Διοίκησης του Μουσείου Θυμάτων Ναζισμού Διστόμου, που ήταν η αιτία, αφορμή και η σπίθα που πυροδότησε την έμπνευσή μου και έδωσε το έναυσμα να πάρει “σάρκα και οστά” η συγγραφή και εν συνεχείᾳ η έκδοση - σε τρεις γλώσσες - της Ποιητικής Συλλογής “Σπουδή στους μάρτυρες του Διστόμου”.

Ένα μεγάλο, επίσης, ευχαριστώ στον πάντα δίπλα μου, πνευματικό άνδρα **Στάθη Σταθά**, όπως και στην φιλόλογο **Ελένη Μπόκου** - η συμβολή τους ήταν πολύπτυχη, πολυεπίπεδη και συνεχής.

Βεβαίως πολλές ευχαριστίες οφείλω στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Διστόμου, Αράχωβας, Αντίκυρας και ειδικότερα στον Δήμαρχο **Γιάννη Γεωργακό**, τους Αντιδημάρχους **Γ. Αγγελόπουλο** και **Δημ. Λαγό** για την βοηθειά τους και την οικονομική υποστήριξη

στην έκδοση αυτής της Συλλογής. Έκαναν γεγονός ένα όνειρο - και το ευχαριστώ είναι λίγο.

Ακόμη θέλω να ευχαριστήσω τους μεταφραστές στα αγγλικά και στα γερμανικά των στίχων μου **Φωτεινή Ιρεμία, Ελένη Αποστόλου**, φιλική συμμετοχή στα γερμανικά **Μαριάννα Κασσαπάκη** αντίστοιχα καθώς χωρίς αυτούς δεν θα μπορούσε να πάρει το έργο την εκδοτική μορφή που είχαμε σχεδιάσει και που πιστεύω λειτουργεί πολλαπλασιαστικά, στον “αντίλαλό” του...

Επίσης ευχαριστώ τον **Γιώργο Περγαντίνα** για την επιμέλεια του βιβλίου, όπως και τον εκδότη **Σεραφείμ Μηχιώτη** που ανέκτηκε δημιουργικά τις “παραξενιές” μου.

Παναγιώτης Κοιφόγιαννος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελίδα

Το Χρονικό της Σφαγής	12
Μαύροι Θεριστές	15
Ανόητη Θυσία	16
Αποσπερίτης του Διστόμου	18
Απρόσμενο δειλινό	20
Ειρήνη, Αδελφοσύνη, Ελευθερία	21
Έρμα Μαντάτα	22
Δίστομο Σφαγή	23
Ελεγεία	24
Ευρώπη Ειρήνης	25
Νίκη της Ειρήνης	26
Μαύρη Νυκτιά	27
Μαύρος Ήλιος	28
Αητός	29
Χάρος	30
Ροδογάλανος Ιούνης	31
Σπονδή στους Νεκρούς	32
Σφαγή	34

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ

ΔΙΣΤΟΜΟ, 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1944 - ΗΜΕΡΑ ΣΑΒΒΑΤΟ

Μια διαφορετική ημέρα που καταγράφηκε στις σελίδες της Ιστορίας

Οι Διστομίτες ζουν ήρεμα την καθημερινότητα τους, όταν βλέπουν να μπαίνει στο χωριό μια γερμανική φάλαγγα με αυτοκίνητα και ένα τεράστιο φορτηγό γεμάτο αινθρώπους στοιβαγμένους πάνω του. Ήταν οι δώδεκα όμηροι που είχε συλλάβει το ναζιστικό απόσπασμα στο δρόμο προς το Δίστομο, άνθρωποι που δουλεύαν στα χωράφια τους και στα ζώα τους αμέριμνοι.

Νωρίς το απόγευμα πήραν το δρόμο για το διπλανό χωριό Στείρι. Στην έξοδο από το Δίστομο έγινε σύγκρουση και μάχη με αντάρτικες στρατιωτικές μονάδες. Το ναζιστικό απόσπασμα, ηπημένο και τραυματισμένο επιστρέφει στο Δίστομο και άρχισε το χρονικό της σφαγής. Οι ναζί στήνουν μπροστά στο σχολείο τους δώδεκα ομήρους και τους εκτελούν.

Υστερα ορμάνε σ' όλους του αμάχους. Μπαίνουν στα σπίτια και εκτελούν οποίον βρίσκουν μπροστά τους. Γυναίκες έγκυες ξεκοιλιάζονται, βρέφη πετιούνται στον αέρα και κόβονται στα δυο, κοπέλες βιάζονται και ύστερα εκτελούνται. Ούτε τα ζώα δε γλίτωσαν, όσα βρέθηκαν μπροστά στις αυλές.

Και σαν βράδιασε έμεινε ένα χωριό έρημο, γεμάτο αίματα και πτώματα. Όσοι σωθήκαν κατέφυγαν στα γύρω βουνά όπου έμειναν κρυμμένοι και τρομαγμένοι. Όταν επέστρεψαν τις επόμενες ημέρες, στο χωριό απλώνονταν η μυρωδιά του θανάτου και χρειάστηκαν πολλές μέρες για να μπορέσουν να συμμαζέψουν και να ενταφιάσουν τους 218 νεκρούς.

Από τότε μέχρι σήμερα η μνήμη είναι νωπή και ματωμένη, ψυχές πουεμένες, αν και το Δίστομο μπόρεσε να σταθεί και να ξανασηκωθεί όρθιο και να συνεχίσει τη ζωή πάνω από τα ερείπια.

Η Ιστορία μπορεί να ζητά δικαιώση, αλλά οι ψυχές των νεκρών δεν ξαναγυρίζουν πίσω ποτέ. Ποτέ μα ποτέ να μην χρειαστεί η Ιστορία να ξαναγράψει τέτοιες σελίδες φρίκης...!!!

ΕΛΕΝΗ ΜΠΟΚΟΥ *

(Καθηγήτρια Φιλόλογος)

* Με το εξής ιστορικό γεγονός ήταν η αφορμή, η ψυχική ανάγκη να εκφράσω, τον πόνο, την θλίψη την ελπίδα, την ιστορική μνήμη και να' ρθει επιέλους η πολυπόθητη δικαιώση και ποτέ μα ποτέ να μην ξαναγίνουν πόλεμοι..!!!

MAYPOI ΘΕΡΙΣΤΕΣ

Με την αντάρτικη αφορμή
Δόθηκε η διαταγή
Ξέρασαν..., μαύρο σκοτάδι, θάνατο, στο χωριό
Κ' οι ήλιοι γίνανε ρημαδιό!!!

Πνίξανε άναδρα το φως, στην μαύρη τρύπα
Οι ψυχές έφυγαν από εκεί όπου ανήκαν
Έτσι το θέλησαν οι ναζί¹
Να θερίσουν την αυγή...!!!

Τώρα το έργο τους κοιτούν... στη κάτω την πλατεία
Και βλέπουν την απουσία, το σκοτάδι
Φόβος αμέσως τους πιάνει
Μήπως μπλεχτούν και αυτοί στα δίκτυα του Άδη.

Ποτέ τους δεν δέχτηκαν το μακελειό
Και το 'ριχναν στο χωριό.
Η ιστορία ζητεί να απαντηθεί... γιατί...!!!!
Και επιτέλους στις ψυχές...
Λύτρωση - δικαιώση να γεννηθεί...!!!

ΑΝΟΗΤΗ ΘΥΣΙΑ

Τέκνο της Άριας καθαρής φυλής
του KANT, του FREUD, της Μπετοβένιας Μουσικής
του GOETHE, της LUXEMBURG, του BRECHT
του HEINE, του HESSE και του BORCHERT
Τα ξέρασες όλα σε μια στιγμή
Πάνω στων ΔΙΣΤΟΜΙΤΩΝ τη σφαγή.

Γνώση, Σοφία, Τέχνη, Πνεύμα υψηλό
Του ΧΕΛΝΤΕΡΛΙΝ τον Ελληνικό Ιδεαλισμό
Γλώσσα περίτεχνη ουράνια αισθητική
Του ΜΑΡΞ και ΕΝΓΚΕΛΣ λύτρωση κοινωνική
Εδώ γνωρίσθηκες άνθρωπος αληθινός
Και ο πολιτισμός σου έγινε σφαγιασμός.

Αντί Όπερες ειρήνης αρμονικής
Προπιθήκια κρεματόρια καταστροφής
Αντί κορυφές γραμμάτων και επιστήμης
Ερεβη μισάνθρωπης έντρομης λύμης.

Εσύ ο θαυμαστής των Αρχαίων Ελλήνων
Σπορέας αμέτρητων ανθρώπινων θρήνων
Η Ευρώπη σε ρατσιστικά κερδαλέα σκοτάδια
Ερείπια, μνήματα, έρημη η ψυχή σου άδεια!

Στο οστεοφυλάκιο μπρος των σφαγμένων
ΔΙΣΤΟΜΙΤΩΝ των μαρτυρημένων
Στέκεσαι σιωπάς και θέλεις να ξεχάσεις
Δίχως τη ράτσα σου μέσα να ξεπεράσεις

Ζητάς συγγνώμη τον εαυτό σου να εξαπατήσεις
Δίχως το χρέος σου να συνειδητοποιήσεις.
Έχεις ευθύνη έφηβε της Άριας φυλής
Για το ασταμάτητο της γήινης πληγής

Αν δε δώσεις αδελφότητα
Μέσα σου πτώμα η Ανθρωπότητα
Εδώ στο ΔΙΣΤΟΜΟ
Των αδικοχαμένων οι απόγονοι
Σε καρτερούν να γίνεται πλανητικού ανθρώπου πρόγονοι.

ΑΠΟΣΠΕΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΣΤΟΜΟΥ

Παντρεύτηκε η Κόλαση
τον ΑΔΗ ένα δείλι
στο ΔΙΣΤΟΜΟ απόβαση
σαν κάμαν μιαύροι ήλιοι.

Τρόμαξαν οι βρικόλακες
νέους είκοσι χρονών
του Χάροντα τους αύλακες
τις Άβυσσους των φόνων.

Λούφαξαν όλα τα θεριά
στα σπιήλαια, στα φαράγγια
εσπερινή αποθεριά
του αιμάτου τα φαλάγγια.

Ξανθοί Άγγελοι του θανάτου
χυμήξαν από το Βορρά
σε φωτεινό χωριό καμμάτου
κι έγινε ο μόχθος συμφορά!

Θρήνοι, κραυγές και μοιρολόγια
φωτιές, καπνοί, κροταλισμοί
στο νου μαρμάρωσαν τα λόγια
καρκάρια άπατα η ζωή!!

Κόκκινη κρίνη στον αποσπερίτη
τρέχει η ζωή στο θερισμό¹
σφαγμένος Ιούνης κάθε σπίτι
και οι ζωντανοί σε έρμο βουνό.
Ένα Σάββατο Ιούνη
κορφάδες του πολιτισμού
στο Δίστομο άνοιξαν χούνη
απελπισμένου ρατσισμού.

Μα όπως χαράζει ο αποσπερίτης
πάνω στης γης τον ουρανό
το Δίστομο της Λευτεριάς Αστρίτης
ΚΟΡΦΙΑΤΙΚΟ, ΘΡΙΑΜΒΙΚΟ!!

ΑΠΡΟΣΜΕΝΟ ΔΕΙΛΙΝΟ

Σάββατο θεριστή το δειλινό
Το Δίστομο σε ναζιστών εσπερινό
Σ' επέλαση των ρατσιστών αιμοσταγή
Σ' ανήλεη των αμάχων σφαγή !!

Κοκκίνισαν του κόσμου οι ακρογιαλιές
Κι ο ήλιος γέμισε ουλές
Σε ώρες δυο του ανθρώπου η Ιστορία
Η γη γυρίζει στην ανυπαρξία!!!

Η χαρά του δουλευτή, γίνεται Χάρος
Νιότη στη νιότη της αβύσσου βάρος
Τα μεστωμένα στάχυα, Έρωτα στάρι
Του μίσους γίνονται σφακτάρι...!!!

ΕΙΡΗΝΗ, ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Σε μια σπιγμή θρύψαλα, απουσία
Κι όπως η νύχτα κατέβαινε την Κίρφη
Η λύρα του ΑΠΟΛΛΩΝΑ έσπασε άυλο, φρίκη.

Δέκα Ιούνη του Σαράντα τέσσερα στο Δίστομο
Ο άνθρωπος επέστρεψε στ' απίστωμο
Όπως σε κάθε ολοκαύτωμα
Του κέρδους και του τρόμου ξεφάντωμα!!!

Μα μες στων ναζιστών το φονικό
Να αναθάλλει πείσμα ζωικό
Το Δίστομο από το αίμα ανθίζει
Κι όλη την Ανθρωπότητα κερδίζει...!!!

ΕΡΜΑ ΜΑΝΤΑΤΑ

Έρμα μαντάτα μου 'φερναν
τσακάλια από τους λόγγους
το Δίστομο πήρε φωτιά
απ' των σφαγών τους βόγγους.

Πώς κυματίζουν τα σπαρτά
στο δείλι ροδισμένα
έτσι σαλεύουν τα κορμιά
στο αίμα βουτηγμένα.

Χυμήξανε σε γειτονιές
σε σπίτια και σε δρόμους
πάνοπλοι νέοι Γερμανοί
και χόρτασαν στους φόνους.

Μέσα απ' την Άρια φυγή
ξεχύθηκαν θηρία
κι έμεινε άπορη η ζωή
μέσα στην Ιστορία.

Κατάρα νά 'χει ο αίτιος
που φέρνει τους πολέμους
και της ειρήνης τ' αγαθά
σκορπίζει στους ανέμους.

ΔΙΣΤΟΜΟ ΣΦΑΓΗ

Πουλί που πέταξες νυχτιά
από του Παρνασσού το βράχο
και φεύγεις για τη ξενητιά
κατάμαυρο μονάχο.

Πέρνα από το Αουσβίτς
Χορτιάτη και Κοιμένο
και λάλα τους πως το Δίστομο
είναι άγρια σφαγμένο.

Λάλα και στο Σαράγεβο
στην έριμη Παλαιστίνη
και του Διστόμου την κραυγή
για λευτεριά και Ειρήνη,

να διαπεράσει η φωνή
των ιοχυρών τα σπλάχνα
να γίνει η εκμετάλλευση
αδελφοσύνης άχνα!!

ΕΛΕΓΕΙΑ

Απομεσήμερος Ιούνης στο χωριό
Από τη λαμπράδα στο σκοτεινό χαλασμό
Απάνθρωποι κατακτητές
Τα σφαγμένα σώματα θυμωνιές.

Μυρωδιά του θανάτου
Αναδύει ανθός του χωμάτου
Άνδρες, γυναικες, παιδιά
Σπαραγμένα ζωής λουδιά.

Στάρι ξανθό κόκκινοι κρίνοι
Κι ο ήλιος σφαδάζει σε αιμάτου λαγήνι
Η χαρά μες τους δρόμους λάθος
Κι η ζωή απέραντος τάφος.

Θρήνοι, κλαγγές, κροταλισμοί
Σε ματωμένο δείλι
Κόσμος και ομορφιά εχθροί
Χάος και χάρος φίλοι.

Μαύρη για το Δίστομο μέρα
Κι η ζωή καψάλα και ξέρα
Μα όσοι απόμειναν Έρωτας και Φως
Και ξαναπλάθεται Πολιτισμός!!

ΕΥΡΩΠΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

Μισός αιώνας πέρασε
απ' τη σφαγή του Διστόμου
και οι σφάχτες ξαναφαίνονται
στην άκρια του δρόμου.

Ύπουλα, δόλια, κρυφά
πολέμου ανοίγουν νέφη
στη γειτονιά μας εδώ κοντά
σε συμφερόντων μέθη.

Μα του ΔΙΣΤΟΜΟΥ οι νεκροί
οι αδικοσφαγμένοι
μέσα μας χρέος και επιταγή
για Ευρώπη Ειρηνεμένη!!

ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ποιός το περίμενε
Στις δέκα του Ιούνη
ΤΟ ΔΙΣΤΟΜΟ να σφάξουν
Οι ναζιστές οι Ούννοι.

Θερίζουν έμιθρυα, γέρους, παιδιά
Κι όλα τα άμοιρα τα ζωντανά
Λογχίζουν έγκυες νιές κοπελιές
Ποτάμια αίματα μες στις αυλές.

Όταν τους πρόλαβε το δειλινό
Η ζωή στο χώμα ήταν ρημαδιό
Έτρεμαν μη φτάσει το σκοτάδι
Αυτοί οι βρυκόλακες, βρυκόλακες του Άδη.

Έτσι το πράξαν το φονικό
Κι έμεινε το χωριό ορφανό
Να πελαγώνει μες το αίμα
απ' του Πολιτισμού το ψέμα.

Για την απαίσια ανομία
Θέλησαν αιώνια αμνησία
Μα οι Διστομίτες, δεν ξεχνάμε
Για λευτεριά και ΕΙΡΗΝΗ θα πολεμάμε
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ θα ζητάμε
ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ θα κερνάμε.

MAYPH NYXTIA

Ο αποσπερίης θρύψαλα
Στους λόφους του Διστόμου
Πάνω απ' των φόνων τη συρμή
Τις θημωνιές του τρόμου.

Κραυγές μανάδων στους γκρεμούς
γερόντων στα πουρνάρια
ξελογιασμένων ουρλιαχτά
σε κάτασπρα φεγγάρια.

Τέτοια νύχτα δεν εγίνη
στου Διστόμου εδώ τη γη
που εσκίστηκε για πάντα
από άλογη σφαγή.

Μες τα πτώματα διαβαίνει
μ' ένα αηδόνι στα μαλλιά
μια παιδούλα και βουβαίνει
του θανάτου η λαλιά!!

MAYROΣ ΗΛΙΟΣ

Μαύρος λαμπρός εγένηκε
ο ήλιος μες τις στράτες
τ' αηδόνια μαρμαρώσανε
παγώσαν οι διαβάτες.

Δέκα Ιούνη ήτανε
απόγιομα Σαββάτου
το Δίστομο βυθίστηκε
σε πέλαγο θανάτου.

Οι Γερμανοί κατακτητές
σφάζουν στα ηλιοπάτια
το έγκλημά τους μια πληγή
στου Ήνιοχου τα μάτια.

ΑΗΤΟΣ

Αητός θρηνεί το δειλινό¹
ψηλά στο ξεροβούνι
βγάζουν τα μάτια πυρκαγιές
τα νύχια στάζουν πάγο.

- Τι έχεις αητέ μου και θρηνείς
κι αλλόκοτα υποφέρεις.
- Διάβηκα από το Δίστομο
και με έκρουξε η φρίκη
να ιδώ θηρία ανθρώπινα
να σφάζουνε ανθρώπους.

Γέρους και νιους και κορασιές
και έγκυες γυναίκες
να λογχίζουν έμβρυα
σε σπλάχνα ανοιγμένα.

Εθαύμαζα τον άνθρωπο
δίχως φτερά πετρίτη
μα τώρα τρέμω που τον ζω
του γένους του άγριο θύτη.

ΧΑΡΟΣ

Αλαφιασμένος στάθηκε
Στο έμπασμα του δρόμου
Ο Χάρος κόκκινη νυχτιά
Στο χώμα του Διστόμου.

Ακροπατάει στων νεκρών
Τα διάσπαρτα κομμάτια
Και ζαλισμένος στέκεται
Στου αίματος παλάτια.

Και φέρνει μια γυροβολιά
Μες στης σιωπής σείσμα
Και των σφαγμένων η οργή
Παίρνει της γης το πείσμα.

Και ο Χάρος γίνεται χαρά
Μέσα από την απουσία
Και η μνήμη σάρκας λευτεριά
Απ' τη φωτογραφία!!

ΡΟΔΟΓΑΛΑΝΟΣ ΙΟΥΝΗΣ

Στο Δίστομο ένα δειλινό¹
πάλεψαν φως σκοτάδι
τα νήπια μεσ' το χαλασμό
εκάψανε τον Άδη.

Χιμήξανε στο Δίστομο οι ναζί²
το δειλινό θέρισαν τη ζωή
του φόβου του θανάτου οι καταιγίδες
του μίσους και της ράτσας οι ρουφίδες.

Σώματα κόκκινα λαμποκοπούν
σε πέλαγο λευκών αιμάτων
διαβαίνουν ορθά ανθιστά
σε θάλασσα ουράνιων στρεμμάτων.

Τα αγόρια στάχυα ολόξανθα
και πασχαλιές οι κόρες
πως τινάχτηκαν άνανθα
στων βαρβάρων τις μπόρες.

Η δύναμή τους καταστροφή
η θέλησή μας δημιουργία
αυτοί του κόσμου φυλακή
κι εμείς ελευθερία.

ΣΠΙΝΔΗ ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Μάνα Διστομίτισσα
τι κάθεσαι κλαμένη
Μες τον βαρύ τον πόνο σου
στα όνειρα χαμένη;

Μην ψάχνεις για τον Αδελφό
τη Μάνα, τον Πατέρα
ή μήπως μες τα στήθια σου
του Γερμανού τη σφαίρα;

Σταματά ο λογισμός
Ράγισε η καρδιά σου
Και μες τον Άδη άμοιρη
ψάχνεις τα παιδιά σου.

Να μην θρηνείς γερόντισσα
Δεν πέθαναν μα ζούνε
Στους ουρανούς σαν τον ΧΡΙΣΤΟ
αιώνια θα ζούνε...!!!

Οσα κι αν χρόνια θα διαβούν
όσα κι αν περάσουν
ακόμη κι επίγονοι
ποτέ δε θα ξεχάσουν.

Αυτούς που είναι εκεί ψηλά
Μέσα από τις φωτογραφίες
που με το αίμα γράψανε
Ηρώων ιστορίες...!!!

ΣΦΑΓΗ

Δέκα Ιούνη λυπημένο δειλινό
Οι Ναζί σφάζουν ειρηνικό χωριό
Ζωντανό δεν εστάθη αιμακέλευτο
Μέσα στο αίμα το ατέλευτο!

Πέλαγος κόκκινων σωμάτων στους δρόμους
Τρέμιουν τα θηρία τους ανθρώπινους νόμους
Βογγούν τα βουνά, οι λόφοι σπαράζουν
Σφαγμένα παιδιά στις κούνιες σφαδάζουν.

Διστομίτικος εσπερινός ανθρώπινων ηφαιιστείων
Βρέχει ο ουρανός καταιγίδες αιμάτων, λυγμών, δακρύων
Άνοιξαν του μίσους καταπαχτές
Του πανικού των εικοσάρηδων οι λίμες ψυχές.

Στις αυλές και στους κήπους, στους δρόμους, στις θύρες
Κορμιά αστερώνες, λογχισμένες μοίρες
Φετιασμένες ανοιξιάτικες ζωές
Από των εντρομορρατιστών τις ξεραμένες ροές.

Τα κοράκια χυμάνε και γυρνάν περιστέρια
Τα πτώματα νιώθουν θερισμένα αστέρια
Και οι θρήνοι στο σούρουπο γίνονται ύμνοι
Που ανάπεμπαν πουρνάρια, πεύκα και σχίνοι.

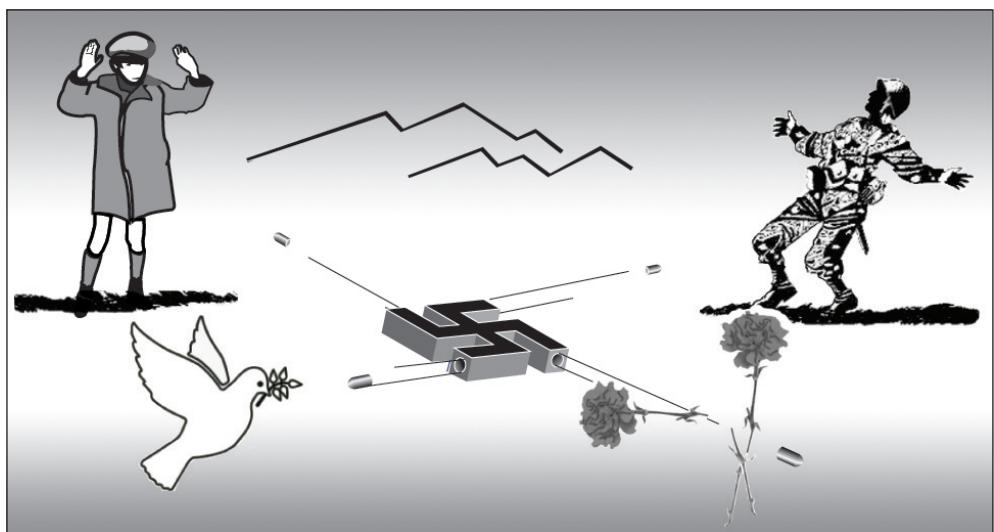
Και να το θάμα, το πείσμα, η αντοχή και η μνήμη
Θανάτωσαν το θάνατο στου ἑρωτα τη ρύμη
Τη ζωή ανάστησαν όσοι ζεμείναν
Και οι σφάκτες την ενοχή τους στον κόσμο ξεχύναν.

Το Δίστομο ξανανθίζει ακμαίο, γενναίο
Ειρηνικό, δουλευτάρικο, ξύπνιο και ωραίο
Και ζητάει το δίκιο για όλους τους σφαγμένους της γης
Για να πάψουν, η ράτσα, το φύλο, το κέρδος
Να γεμίζουν τον κόσμο τα σταφύλια της οργής.

When you stain the soul
It is seeking redemption...!!!

Panagiotis Kotrogiannos

*When the reptile's mind
tarnish the values of life.*

LIBATION FOR THE FORTURED PEOPLE OF DISTOMO

Written by: Panagiotis Kotrogiannos

THANKS

You hold in your hands a book that has in it a part of my feelings. A part of these stimuli that gave me a voice, which became words, phrases and lyrics...

Inspired by my place, sufferings, the Great Massacre of 1944 by the Nazis... A source of inspiration for Distomo - victims and survivors...

So, a great thank you to all of them - victims and survivors - who inspired me, who gave me the strength and the voice to write what you hold in your hands - redemptive for me. That's why I thank them.

*Beyond that, a big, honest, from the depths of my soul, thanks to the reporter **Loukas Dimakas**, vice president of the Cultural Association and volunteer - member of the Administration of the Disaster Nazism Museum, which was the cause and the spark that push me to have the inspiration and gave me the initiation of writing and then publishing - in three languages - the Poetry Collection "Sacrifice for the victims of Distomo".*

*A great, also, thank you to the spiritual man **Stathis Stathas**, as well as the philologist **Eleni Bokou** - their contribution was multifaceted, multilevel and continuous.*

*Of course, I would like to thank the Municipal Council of Distomo-Arachova-Antikyra and especially the Mayor **Yiannis Georgakos**, Deputy Mayors **G. Aggelopoulos** and **Dim. Lagos** for their help and economic support in the edition of this Collection. They made a dream come true - and thank you is the least I can say.*

*I also want to thank the translators in English and German of my lyrics **Fotini Ieremia**, **Eleni Apostolou**, friendly participation in German **Marianna Kassapakis** respectively, as without them we could not published my work as planned and which I believe that it works multiplier in its repetition.*

*I also thank **George Pergantinas** for the book editing, as well as the publisher **Serafim Michiotis**, who creatively tolerated my “strange” moments.*

Panayiotis Kotrogianos

CONTENTS

	page
The time of carnage of Distomo	44
Black Reaper	47
Witles sacrifice	48
Distomo's evening star	50
Unexpected sunset	52
Peace, brotherhood, freedom	53
Grievous tidings	54
Carnage of Distomo	55
Elegy	56
Europe of piece	57
Victory of piece	58
Dark night	59
Black sun	60
Eagle	61
Grim Reaper	62
Stained June	63
Liberation for the dead	64
Carnage	66

THE TIME OF CARNAGE

DISTOMO, 10th of JUNE 1944-SATURDAY

A different day written in history

People of Distomo quietly live their daily lives, when they see entering the village a German convoy of cars and a huge truck full of people stacked on it. It was the 12 hostages who had captured by the Nazi passage on the way to Distomo, people who were working in their fields and their animals without knowing anything.

Early in the afternoon they took the road to the nearby village Steiri.

At the exit of Distomo there was a conflict and a battle with rebel military units. The Nazi extract loser and injured returns to Distomo and starts the time of slaughter. The Nazis erect in front of the school 12 hostages and execute them.

Then they hunt all the civilians. They enter the houses and execute anyone they meet. Pregnant women are stabbed, babies are blown up in the air and cut into two pieces, girls are raped and then executed. Nor did the animals escape, what was found in front of them.

And when it got dark a desert village left full of blood and corpses.

Those who survived resorted to the surrounding mountains where they were hidden and terrified. When they returned in the next few days, the smell of death was spread out in the village and it took several days to be able to clean up and bury the 218 dead. Since then the memory has been

fresh and bloody, soul-afflicted, although Distomo has been able to stand and rise upright and continue life above the ruins.

History may demand vindication, but the souls of the dead will never come back. Never ever need history to rewrite such horror pages...!!!

*HELEN MPOKOY⁽¹⁾
(professor of literature)*

(1) The following historical event was the cause, mental need to express pain, grief, hope, remembrance, and to finally bring the much desired vindication and never, never regaining wars...!!!

BLACK REAPERS

With guirilla as a cause
The order is given
They throw up on the village black darkness and death
And the sun divided into pieces.

They drowned the light in the black hole
The souls have gone from where they belong
Cause that's the way the Nazi wanted
To reap the sunrise.

Now they look what they have done at the square
And they face the absence and the dark
They feel the fear
Of being captured in Adis nets also.

They never accepted what they have done
And blamed the poor village for the consequences
The history asks why?
And the souls want redemption and vindication to reborn.

WITLES SACRIFICE

Child of the Aryan race
KANT's , FREUD's, BEETHOVEN's music
GOETHE's, LUXEMBURG's, BRECHT's
HEINE's, HESSE's and BORCHERT's
You got it all out in a moment
On the disaster of Distomo.

Wisdom, knowloedge, art, high spirit
HOLDERLIN's greek idealism
Elaborate, celestial, sential language
MARX's and ENGELS's social redemption
You were recognized here as a true human
And your culture became a butchery.

Instead operas harmonious peace
Promising crematorium of destruction
Instead of letters and science tops
Darkness of mischievous horror.

You are the fan of Ancient Greeks
Sow of countless human lamentations
Europe in racially darkness
Ruins, memories, empty your soul empty!

In front of the ossuary before of the slaughtered
People of DISTOMO who had been martyred
You stand silent and you want to forget
Without been able to overcome your race
You apologize for deceiving yourself
Without your debt becoming aware.

You have a responsibility you child of the Aryan race
To stop the earth injury
If you do not give brotherhood
In your body humanity will be a corpse
Here in Distomo
The offended descendants
You deserve to become a planetary man ancestors.

DISTOMO's EVENING STAR

Hell was married
Hades an evening
in Distomo descent
black suns they did.

Vampire were scared
Young people of twenty years old
Grim reaper's guardians
the Abyss of Murders.

All the beasts were hidden
To caves, to gorges
afternoon harvest
blood's sequence.

Blond angels of death
they poured from the North
in a bright village of poverty
and the hard work became misfortune!

Lamentations, screams and cries
fires, smoke, noise
the words marbled in the mind
mountains that life can not reach!!

red lily in the evening star
life is running into the harvest
slaughtered June each house
and the living in a desert mountain.

One Saturday in June
peaks of culture
in Distomo they opened a gorge
of desperate racism.

But when the evening star dawned
on earth's sky
Distomo as freedom Snake
in the arms with triumph.

UNEXPECTED SUNSET

Savor's Saturday the sunset
Distomo in Nazi evensong
Hemostat run of the racists
In the wicked of the civilian slaughter!!

The beaches of the world became red
and the sun was full of scars
in two hours of man's story
the earth turns to non-existence!!!

The joy of the member becomes Grim reaper
youth in the youthful weight of the abyss
mellow ears, wheat love
the hate becomes a slaughtered being...!!!

PEACE, BROTHERHOOD, FREEDOM

Peace, brotherhood, freedom
at a moment shivers, absence
and as the night descended Kirfy
the lyre of Apollo broke, horror.

June 10th of '44 at Distomo
the man returned to old times
as in every holocaust
of profit and horror spree!!!

But amid the Nazi murder
to revive persistence vital
Distomo from the blood blooms
and all humanity wins ...!!!

GRIEVOUS TIDINGS

Grievous tidings have brought me
jackals from the hills
Distomo got fire
by slaughter's groans.

As the wheats waving
Red in the evening
so the bodies are shaking
dipped in blood.

They were chewed in neighborhoods
in homes and on streets
armored young Germans
and they were full of killing.

Through the Aryan race
beasts have gone out
and remained indigent life
in history.

Cursed be the culprit
which brings wars
and peace goods
scatters to the winds.

CARNAGE OF DISTOMO

Bird that you flew at night
from Parnassus the rock
and leave for exile
pitch black and alone.

Pass from Auschwitz
Chortiati and Kommeno
and tell them that Distomo
is wild slaughtered.

Say it in Sarajevo
To the poor Palaistini
and the cry of Distomo
for freedom and peace.

Let the voice break through
the powerful men's bowels
to make the exploitation
brotherhood silence!!

ELEGIE

Noon June in the village
from the candle to the dark ruin
inhuman conquerors
the slaughtered bodies like a heap of harvest wheats.

Smell of death
emerges like flower from the ground
men, women, children
of life withered flowers.

Wheat blonde, red lilies
and the sun is thrown into a pool of blood
the joy in the streets is wrong
and life is immense tomb.

Weeping, crying, noise
a bloody afternoon
the world and the beauty are enemies
chaos and grim reaper are friends.

Black Day for Distomo
and life burned and dry
but those who remained, with love and light
recreate culture!!

EUROPE OF PEACE

Half a century passed
from the massacre of Distomo
and the butchers reappear
on the edge of the street.

Insidious, deceitful, mystically
open war clouds
in our neighborhood here
drunk for profits.

But the dead of Distomo
Unfairly slaughtered
inside us is a debt
for a peaceful Europe!!

VICTORY OF PEACE

Who was waiting for that
on June 10th
to slaughter Distomo
the Nazis the Huns.

Reap fetuses, elderly, children
and all the poor animals
stabbing pregnant, young ladies
river of blood in the yards.

When they caught the sunset
life in the soil was ravaged
they dreadfully afraid of darkness
these vampires of the underworld.

This is how the murder happened
and remained an orphan village
swimming in blood
from the lie of civilization.

For the terrible lawlessness
they wanted an eternal amnesty
But the people of Distomo do not forget
we will fight for freedom and peace
we will ask for justice
we will offer brotherhood.

DARK NIGHT

The evening star into pieces
in the hills of Distomo
Above the killings
the harvested crops of horror.

Mothers' screaming on the cliffs
Olds men's in the hollies
Screaming of captivated people
in white moons.

Such a night did not happen again
in the area of Distomo
which was torn forever
from slaughter without logic.

Between corpses she passes
With a nightingale on her hair
a small child and then silence
from death's words!!

BLACK SUN

Black but brilliant became
the sun in the streets
the nightingale marbled
the passers-by frozen.

It was June 10th
Saturday afternoon
Distomo was sinking
in the sea of death.

The German conquerors
they slaughter where the sun is seeing
their crime a wound
in Iniohos's eyes.

EAGLE

Eagle mourns the sunset
up in the dry cot
eyes bring out fire
claws dripping ice.

-What is wrong my eagle
and you suffer so much?

-I passed from Distomo and I saw something horrible
I saw human beasts
to slaughter people.

Elders and young boys and girls
and pregnant women,
embryos been stabbed
in bowels opened.

I admired the human
like a hawk without feathers
but now I am afraid to see him
that he became a violent offender of the genus.

GRIM REAPER

He stood scared
on the edge of the street
and stretched out a red night
in Distomo's ground.

It goes to the corpses of the dead
scattered pieces
and he is standing stunned
in front of palaces of blood.

He makes a round
with silence's walking
and the rage of slaughtered
takes all earth's the spite.

And death becomes joy
through the absence
and memory becomes freedom
through photography!!

STAINED JUNE

In Distomo a sunset
fought light with darkness
infants in turmoil
they filled Hades.

The Nazis rushed to Distomo
and mowed down life
fear and death the storms
hate and breed as hurricanes.

Red bodies are blooming
in a white-blooded sea
crossing correctly blossom
in a sea of heavenly acres.

Boys like blond ears
and girls like lilacs
they died before they flourish
from the barbarian bullets.

Their strength destruction
our will creation
they are the world's prison
and we are the freedom.

LIBATION FOR THE DEAD

Mother of Distomo
why are you crying?
with your heavy pain
lost in dreams.

Are you looking for the brother,
mother or father?
or the German's bullet
in your chest?

Logic stops
your heart breaks
and into hell
you are looking for your children.

Do not mourn old woman
they have not died, they live
in the heavens like Jesus Christ
They will live eternally ... !!!

No matter how many years pass
whatever happens
even the descendants
they will never forget.

Those who are up there
through the photos
who wrote with their blood
heroic stories...!!!

CARNAGE

Sad evening June 10th
the Nazis are slaughtering a peaceful village
it did not stand alive, unmoved
in the endless blood.

Sea of red bodies in the streets
the beasts tremble human laws
the mountains are hurting, the hills cry
slaughtered children on the swings shout.

Distomo's vesper human volcanoes
the sky rains storms of blood, sob, tears
They opened the hatches of hate
the panic of twentieth-year-old souls.

In yards and gardens, streets, gates
stellar body, stabbed fates
fragmented spring lives
from the racists the dried streams.

The crows rush and turn doves
the corpses feel like harvest stars
and the lamentation at nightfall becomes hymn
who prayed from holly, pine and shrubs.

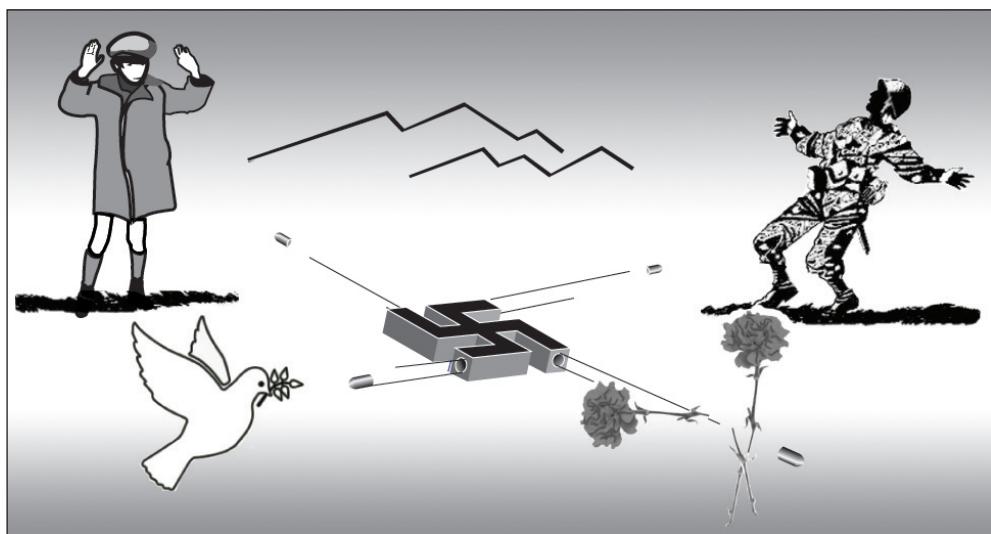
And here the miracle, spite, endurance and memory
They killed death in love's momentum
life was restored by those who stood up
and slaughterers spilled their guilt in the world.

Distomo is getting brighter, brave
peaceful, hard worker, awake and nice
and asks the right to all of the land slaughtered
to stop the race, genus, profit
to fill the world with the grapes of rage.

Wenn die Seele verdunkelt wird
Dann sucht sie nach Befreiung...!!!

Panagiotis Kotrogiannos

*Wenn die Werte des Lebens durch den
Geist der Reptilien vernichten werden*

OPFERGABE AN DIE MÄRTYRER VON DISTOMO

Versemacher: Panagiotis Kotrogiannos

DANKSAGUNG

Dieses Buch, das Sie in der Hand halten, enthält ein Stück meines Herzens. Ein Teil von allem, was mich motiviert hat diese Worte und Sätze und Verse zu schreiben...

Quelle meiner Inspiration ist das Leiden meiner Heimat unter dem großen Massaker 1944, das die Nazis begangen haben.

Quelle meiner Inspiration sind die Menschen meiner Heimat - die Opfer und die Überlebende...

Einen riesigen Dank an all diesen - Opfer und Überlebende - dafür, dass sie mir die Kraft gegeben haben, das was Sie jetzt in der Hand halten zu schreiben -das hat eine befreiende Wirkung für mich gehabt. Genau deshalb bin ich dankbar.

*Darüber hinaus bedanke ich mich ganz herzlich bei dem Jourlanisten **Loukas Dimakas**, der auch Vizepräsident der kulturellen Vereinigung und Freiwilliger-Mitglied des Museums für die Nazi-Opfer in Distomo ist. Ich habe es ihm zu verdanken, dass der Funke meiner Inspiration sprang über und dass meine Gedanken Gestalt angenommen haben und zu einem Buch geworden sind. Er hat mir den Anstoß gegeben die Gedichtsammlung "Opfergabe an die Märtyrer von Distomo" zu verfassen und später -in drei Sprachen- zu veröffentlichen.*

*Vielen Dank an den Intellektuellen **Stathis Stathas**, der immer für mich da ist und an die Philologin **Eleni Bokou** dafür, dass sie mir in vielfacher Hinsicht unermüdlich geholfen haben.*

*Natürlich möchte ich meinen ganz besonderen Dank an das Gemeinderat von Distomo, Arachova, Antikira ausdrücken und insbesondere an den Bürgermeister **Ioannis Georgakos**, die*

*stellvertretenden Bürgermeister **G. Aggelopoulos** und **D. Lagos** für ihre hilfe und finanzielle unterstützung, die die Fertigstellung dieser Gedichtsammlung ermöglicht hat. Sie haben einen Traum Wirklichkeit werden gelassen und dafür kann ich sie nicht genug danken.*

*Zunächst richtet sich mein Dank an die Übersetzerinnen meiner Verse in Englisch und Deutsch - **Foteini Iremia** und **Eleni Apostolou** - und an **Mariana Kasapaki** für ihre engagierte Teilnahme an der deutschen Übersetzung. Ohne sie würde dieses Buch nicht, wie geplant, seine veröffentlichte Form annehmen und sie ist meiner Meinung nach sehr wichtig, denn sie als Multiplikator dessen Echo fungieren wird...*

*Schließlich Dank an **Giorgos Pergantinas** für das Buchbearbeitung und den Herausgeber **Serafim Michiotis**, der mich und meine Besonderheiten kreativ akzeptiert hat.*

Panagiotis Kotrogiannos

INHALT

	seite
Das Massaker von Distomo	76
Die Schwarzen Mäher	79
Dummes Opfer	80
Abendstern von Distomo	82
Ein Unerwarteter Sonnenuntergang	84
Frieden, Bruderschaft, Freiheit	85
Schlechte Nachrichten	86
Massaker von Distomo	87
Elegie	88
Frieden in Europa	89
Frieden der Sieger	90
Die Schwarze Nacht	91
Die Schwarze Sonne	92
Der Adler	93
Der Tod	94
Rosenblau Juni	95
Gabe an die Toten	96
Das Schlachten	98

DIE CHRONIK DES MASSAKERS KURZ GESAGT

DISTOMO, 10. JUNI 1944. SAMMSTAG

Im Laufe der Geschichte ist ein verschiedener Tag angebrochen:

Die Bewohner des Dorfes Distomo führten ein ruhiges, sorgenfreies Leben. Plötzlich kam ins Dorf eine Wagenkolonne und ein riesiges Lastwagen voller Menschen. Sie waren 12 einfache Menschen, die sich mit ihren Feldern und Tieren beschäftigten, als das Nazi Kommando sie festgenommen hat auf dem Weg nach Distomo und als Geiseln gehalten hat.

Am frühen Nachmittag fangen sie ins nächste Dorf, Steiri, zu gehen. Bei ihrem Auszug aus Distomo gab es einen Konflikt zwischen Soldaten und Partisanen. Die Nazi-Soldaten, besiegt und verletzt, kehrten in Distomo zurück und so begann die Chronik des Massakers. Die Nazis ließen die 12 Geiseln vor der Schule hinrichten. Dann griesen sie an die Zivilbevölkerung. Sie gingen in die Häuser und brachten allen um, den sie da fanden. Sie schlitzten den schwangeren Frauen den Bauch, sie vergewaltigten und dann töteten die Mädchen. Sogar die Tiere, die im Vorgarten standen, haben sie getötet. Bei Sonnenuntergang blieb das Dorf arm, voller Blut und Leichen.

Die Überlebende fanden Zuflucht in den Bergen. Als sie zurück kamen, das Geruch des Todes hat das Dorf bedeckt. Es hat viele Tage gebraucht, bis die 218 Toten gesammelt und beisetzt werden konnten.

(auf Betrieb der Übersetzerin ELENI APOSTOLOU)

Aus dieser Zeit bleibt die Erinnerung wach und die Seelen verletzt, obwohl Distomo neu aufgestanden ist und das Leben wieder auf den Ruinen geht.

Die Geschichte sucht nach Rechtfertigung, die Toten aber können nie zurückkehren.

In der Geschichte sollten solche Tragödien nie wieder verzeichnet werden!

ELENI MPOKOU¹
(Philologin, Professorin)

¹ Aus Anlass dieses schrecklichen, historischen Ereignisses möchte ich nicht nur meine Betrübnis und Schmerz zum Ausdruck bringen, sondern auch meine Hoffnung auf Frieden!

DIE SCHWARZEN MÄHER

Wegen den Rebellen

Haben die schwarzen Mäher den Befehl gegeben
Sie haben Finsternis und Tod aufs Dorf losgelassen
Und die Sonnen wurden völlig heruntergekommen

Das Licht wurde heimtückisch erstickt
Im schwarzen Loch
Die Seelen sind von den Körpern
In denen sie gehören, weggeflogen
So haben die NAZIS gewollt
Den Tagesanbruch zu mähen...!!!

Jetzt gucken sie,

Was sie angestellt haben

-Da in der Platzt hinunter-

Und da gibt's nichts anderes als Dunkelheit

Jetzt fürchten sie,

Dass diesmal Hades ihnen schnappen kommen wird

Das Massaker haben sie nie akzeptiert

Und die Schuld haben sie dem Dorf gegeben

Die Geschichte sucht, aber, nach Antworten... "Warum?"

So dass die Seelen endlich Recht bekommen

Und die Erlösung finden können...!!!

DUMMES OPFER

Kind der reiner arischen Rasse,
von KANT, von FREUD, von BEETHOVEN
von GOETHE, von der LUXEMBURG, von BRECHT
von HEINE, von HESSE und von BORCHERT
du hast aufeinmal alles übergeben
durch das Massaker von DISTOMO.

Wissen, Weisheit, Kunst, Geist,
des hellenischen Idealismus von HELDERLIN
göttliche, himmlische, ästhetische Sprache
die soziale Erlösung von MARX und HEGEL
Hier hast du als wahrer Mensch bennant
aber deine Kultur hast du massakriert.

Statt den friedlichen Gefühlen der OPER
die Krematorien des Todes
Statt der höheren Intellektuellen Bildung und Kenntnissen
räuberisches, räubigeriges Menschenhass gegen Menschheit.

Du der Bewunderer der Antiken Griechen
Du bist die Ursache unzähliger menschlichen Wehklagen
die Europa wurde durch Deine RASSISMUS verdunkelt
Graben überall und Trümmer, ganz leer ist deine Seele und eiskalt!

OPFERGABE AN DIE MÄRTYRER VON DISTOMO

Vor dem Beinhaus der Opfern,
der heroischen Einwohnern von DISTOMO
bleibst Du still, Du willst vergessen
Du täuschest dich,
Du bittest um Entschuldigung
ohne deine Pflicht zu betrachten und deine Rasse zu überwinden.

Du, Junge der arischen Rasse
Du trägst die Verantwortung für die ewige Wunde der Erde
Du wirst deine Menschlichkeit verlieren
im Falle, dass du die Plage durch Bruderschaft nicht ersetzt.
Hier in DISTOMO,
die Nachfahren der unrecht verlorenen Opfern
warten geduldig darauf, dass ihr beide
die Vorfahre des ersten “planetarischen” Mensch werden.

ABENDSTERN VON DISTOMO

Im Dunkelheit wurde die Hölle
mit der Unterwelt verheiratet
als in das DISTOMO
die schwarze Sonnen kamen.

Die Brikolaken
wurden vor Angst erschrocken
als sie sahen Zwanziger Junge im Totgräben
und das Massaker.

Alle Tiere versteckten sich
in Höhlen und Schluchten
überall am Nachmittag
Millitärkonvois.

Blonde Engel des Todes
sind von Norden angegriffen
und das friedliches Bauerdorf wurde verbrannt
die ganze Mühesamkeit wurde ein grosses Unglück.

Trauen, Schreien und Klagen
Feuer, Rauch und Knallen
die Wörter bleiben Eiskalter Marmorstücke
das Leben ohne Ende!!

OPFERGABE AN DIE MÄRTYRER VON DISTOMO

Rotes Wasserbrunnen am Nachmittag
kein Leben mehr in diesem Juni
und die Lebenden
auf dem dürren Berg.

Es war ein Samstag im Juni
Das grosse Erdbeben des Rassismus ereignete sich
und lässt im Distomo ein riesigen Riss hinter
es waren die zivilisierte Männer.

Genauso wie das Morgenstern
auf der Himmelfeste aufsteigt
geht das DISTOMO auch vor, als Abendstern der Freiheit,
Stolz und triumphal!!

EIN UNERWARTETER SONNENUNTERGANG

Bei der Sonnenuntergang am Samstag
Wurde Distomo gemäht bei den Nazisten
Bei dem tödlichen Angriff der Rassisten
Wurde die Zivilbevölkerung geschlachtet!

Die Strände aller Welt sind rot gefärbt
Die Sonne ist voller Narben
In zwei Stunden die Menschheitsgeschichte
Hat die Erde auf Null zurückgebracht!

Die Freude des Arbeiters wird zum Tod
Die Jugend wird des Abgrundes Mond
Und die reife Ähre, Weizen der Liebe,
Werden des Hasses Messer.

FRIEDEN, BRUDERSCHAFT, FREIHEIT

Alles auf einmal zerfetz
Und als es in Kirfi dunkel wurde,
Wurde noch die Leier der APOLLO gequetscht.

Am 10. Juni 1944 in Distomo
Hat der Mensch im Namen der Interessen und Horror
Den gleichen Fehler begangen
Er hat noch einen Holocaust geschehen lassen.

Na sieh mal! Mitten des Mordes
Tritt die Hoffnung hervor
Distomo ersteht aus seiner Asche auf
Und erhellt die Menschheit wie nie zuvor!

SCHLECHTE NACHRICHTEN

Schlechte Nachrichten bringten mir
die Schakale von den Bergen
das Distomo wurde verbrannt
von den Schreien den Vernichteten.

So, wie die Saatsfelder schwenken
bei der Sonnenuntergang
so bewegen sich die Leiche
im Blut gebadet.

In voller Rustung
griefen die junge Deutsche
in Nachbarschaften, Häuser und Straßen an
und wurden durch Morder genug satt.

Aus der arischen Rasse
quollen die Bestie hervor
und blieb das Leben arm
im Laufe der Geschichte.

Verflucht sei jedermann
Wer die Kriege bringt
und alle Friedensgutte
in die Luft schleudert will.

MASSAKER VON DISTOMO

Vogel, Du bist in der Nacht
über den Parnass geflogen
und in die Fremde gegangen
betrübt und ganz allein.

Fliege bitte durch Auschwitz
über Chortiatis und Kommeno
und sag ihnen, dass auch Distomo
wild geopfert ist.

Geh auch nach Sarajevo
nach dem armen Palästina
und bring den Ruf aus Distomo
nach Freiheit und Frieden,

so dass er das Herz der mächtigen der Welt
durchlocht und auch sie mitleiden,
so dass die Ausnutzung durch Bruderschaft
ersetzt wird!!

ELEGIE

Ein Nachmittag im Juni
Die Nacht verschlang den Tag
Die Eroberer kamen in das Dorf
und die geschlachtete Leichen sind überall.

Es riecht nach Tod
Die Blumen der Erde verströmmen ihren Duft
Männer, Frauen, Kinder
sind des Lebens die abgezupfte Blumen Blätter.

Gelber Weizen und blutrote Lilie
die Sonne ertrankt in einem Blutsee
Die Kinder spielen und lachen nicht mehr
Das Leben versank im dunklen Meer.

Weinen, Klagen, Klappern
Bei der Sonnenuntergang
Welt und Schönheit sind Feinde
Chaos und Tod, im Gegenteile, Freunde geworden.

Es war ein dunkler Tag für Distomo
Nur Aschen waren von seinem Leben übrig geblieben
Die Überlebende tragen aber Licht und Liebe
Und lassen die Zivilisation wieder aufleben!!

FRIEDEN IN EUROPA

Ein halbes Jahrhundert ist schon vorbei
seit dem Massaker in DISTOMO
und die Metzger erscheinen wieder
am Straßenrand.

Tückisch, hinterlistig, heimlich
nähern sich die Krieges Wolke
unserem Nachbarschaft
Gewinn von Interessen.

Aber im Massaker von DISTOMO
die Opfer, die unrecht geschlacht wurden,
bleiben in uns als PFLICHT und ORDER
für den Frieden der europäischen WELT.

FRIEDEN DER SIEGER

Wer hat es erwartet,
dass am 10 Juni
das Dorf DISTOMO
von Nazis Hunni geschlachtet wurde.

Säuglinge, alte Menschen,Kinder,
Schwangere junge Frauen,
und alle Unglückslebenden Geschöpfe
waren von oben bis unten mit dem Bajonett aufgeschlitzt worden
Blutflüsse im Hoffen.

Als das Abendlicht angekommen war,
wurde das Leben verwüstet
alle zitterten vor der kommenden Dunkelheit
vor diesen Vampiren, den Brikolaken des Hades.

So ist der Mord getan
auf der Erde lagen hunderte Menschen jeden Alters
das Dorf blieb Waise, völlig ratlos im Blut ertrungen
wegen der Kultur der Lügen.

Sie wollten diese abscheulichste Gesetzlosigkeit
ewig in Vergessenheit geraten zu lassen.
Aber wir, die Einwohner von DISTOMO, werden NIE vergessen
Wir werden für Freiheit und FRIEDEN kämpfen,
JUSTIZ suchen und BRUDERSCHAFT schenken.

DIE SCWARZE NACHT

Das Abendstern ist zerbröckelt
auf den Hügeln des Distomo
über dem weg des Mordes
über den Heuhaufen des Terrors.

Schreien von Müttern auf den Klippen
Schmerzenrufe von Alten auf den Steineichen
Heulen von Menschen, die den Verstand verloren haben
in vollen Monde.

So eine Nacht wie diese
gab es hier auf der Erde des Distomo nie zuvor,
die Erde, die durch eine unsinnige Schlachtung
für immer gespaltet ist.

Mitten in den Leichen durchquert das Land
ein Mädchen, das auf die Haare eine Nachtigall trägt
und so bleibt die Stimme des Todes
stumm!!

DIE SCHWARZE SONNE

Die glänzende Sonne wurde Schwarz
inmitten der Fußwegen
die Nachtigallen verwandelten sich in Marmor
und die Durchreisender standen wie Eis-Figuren.

Es war am zehnten Juni
ein Samstagnachmittag
als das Distomo von den Todes Wellen
verschlunken worden war.

Die deutsche Eroberer schlachten allen
unter der Sonne
ihres Verbrechen ist eine Wunde
vor den Augen des Wagenlenkers.

DER ADLER

Ein Adler beim Sonnenuntergang
beweint die Toten hoch auf dem dürren Berggipfel
seine Augen brennen
seine Krallen tropfen Eis.

- Was ist mit Dir los meinen Adler
Woran leidest Du und tut es Dir so schrecklich weh?

- Ich flieg auf DISTOMO hinauf
und bin von Schrecken ergriffen worden,
als ich sah, wie Menschen durch Wandalen
geschlacht geworden waren.

Alte Menschen, junge Männer und Mädchen
Schwangere Frauen und Säugliche
wurden mit dem Bajonett
von den Barbaren aufgeschlitzt.

Ich bewunderte den Mensch,
der ohne Flugel dem Walderfalte ähnlich ist,
aber jetzt zittere ich vor ihm,

als ich sah wie er seinesgleichen, auf diese grausame Weise,
getötet hat.

DER TOD

Der Tod stand
am Straßenrand
Und betrachtete die Blutrote Nacht,
Die über Distomo hereinbrach.

Er geht vorsichtig
Zwischen den zerstreuten Toten
Und bleibt schwindlich
Vor dem Palast des Blutreichs.

um sich selbst tänzt er
In den stillen Ruinen
Und die Wut der geschlachteten
Wird zur Ausdauer.

Und der Tod wird zur Freude
Durch die Abwesenheit
Und die Erinnerung durch
das Foto wird zur Freiheit!!

ROSENBLAU JUNI

Als die Sonne im DISTOMO ging unter
der Kampf von Licht und Dunkelheit begann
mitten in der zerstörten Welt die Kinder
die Unterwelt ist verbrannt.

Die Nazis grieften an DISTOMO
wie ein Sturm des Todes und der Angst
wie ein Fluss des Hasses und des Rasses
das Leben ist am Abend zerstört.

Auf einem weissen Blutmeer
leuchten die Rote Körper
blühende, stolz steigen sie
auf dem Meer des tiefblauen Himmels.

Jungen mit Haaren wie blonde Ähren
Mädchen frisch wie Fliederblummen
durch die Barbarei
vor der Blüte ausgerissen.

Ihre Macht bringt Zerstörung
Unsere Wille führt zur Erschaffung
Sie bringen die ganzen Welt ins Gefängnis
Und wir befreien sie!

GABE AN DIE TOTEN

Warum sitzt Du weinend
Mutter aus DISTOMO
in Deinem Leid und
Traum verloren?

Suchst Du nach dem Bruder
oder nach der Mutter, entweder nach dem Vatter
oder in Deinem Brust nach
der Kugel des Deutschen?

Deine Gedanke aufhalten
Dein Herz ist gebrochen
im Unterwelt, Du arme,
suchst Deine Kinder.

Weine nicht mehr
liebe Mutter
Deine Kinder sind nicht tot
sondern werden sie wie CHRISTUS
ewig im Himmel wohnen.

Egal wie viele Jahrzehnte vergehen
und wie viele zu kommen sind
sogar die Nachkommen
werden niemals vergessen.

Sie werden sich auf ewig an die Toten erinnern,
die jetzt im Himmel sind
wenn sie vor den Fotografien sitzen.
An diesen Toten, die mit Ihrem eigenen Blut
Geschichten von HELDEN geschrieben haben..!!

DAS SCHLACHTEN

Am 10. Juni bei der Sonnenuntergang
wie traurig, ein friedliches Dorf wurde bei den Nazisten gemäht
das ganze Leben im Blutbad
Ein Massaker ohne Ende!

Ein blutiges Meer von Leichen auf die Straßen
die Bestien zittern vor den menschlichen Gesetzen
auf den Hügel und auf den Bergen Schreien und Klagen,
toten Kindern blieben im blutigen Wiegen geschlacht.

Menschen Hekatombe von Einwohnern aus Distomo in der Dunkelheit
es regnet Gewitter von Blut, Träne und Weinen
es gießt in Hassen Strömen
hungrige Seelen Zwanzigjährigen durch Panik ergriffen.

Im Hoffen und im Gärten, auf den Straßen
und aus den Türen, Körper wie Sternen
zerschlachteten Frühlingsleben
durch erschreckende Rassisten.

Die Raben greifen aus und verwandeln sich in Tauben
die Leichen fühlen sich wie mähende Sternen
und die Klage zum Einbruch der Dämmerung
werden Hymnen, die weiter auf Himmel und im Wald heben.

Und wie ein Wunder, der Trotz, das Widerstand und das Gedächtnis
haben den Tod durch Liebe besiegt
das Leben ist durch die Nachkommen auferstanden
Und die Metzer wurden schuldig in dem ganzen Welt erklärt.

Das Distomo wird wieder geboren
friedlich, selbstständig, wach und schön
es sucht Recht für alle Massaker der Welt,
so dass durch die Rasse, das Geschlecht, das Gewinn
das Leben nie wieder zu den Früchte des Zorns wird.

ISBN: 978-618-5279-05-9